

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-00148/13-96

ROZHODNUTÍ

Předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a podle § 10 a § 152 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodla podle § 152 odst. 6 písm. a) a § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-00148/13-79 ze dne 18. dubna 2013 se na základě rozkladu podaného účastníkem řízení, Českou republikou – Ministerstvem vnitra, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha, IČO: 00007064, zrušuje a věc se vrací správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), které bylo účastníkovi řízení, České republice – Ministerstvu vnitra, doručeno dne 7. února 2013. Podkladem pro zahájení řízení byl písemný materiál shromážděný v rámci kontroly provedené u účastníka řízení inspektorkou Úřadu pro ochranu osobních údajů RNDr. Kamilou Bendovou, CSc., ve dnech 7. června 2011 až 20. června 2012, včetně kontrolního protokolu sp. zn. INSP1-4652/11-61/BYT ze dne 4. července 2012 a rozhodnutí předsedy Úřadu o námitkách kontrolovaného č. j. INSP1-4652/11-70 ze dne 7. listopadu 2012. Uvedené podklady jsou součástí spisového materiálu tohoto správního řízení.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení uchovával v rozporu se zákonem č. 101/2000 Sb. v Národní databázi DNA (dále jen „ND DNA“) profily DNA ve 14 zjištěných případech, tj. profil XXXXXX, a to v době nejméně od 27. prosince 2010 do 19. prosince 2012, XXXXXX v době nejméně od 24. ledna 2011 do 19. prosince 2012, v době nejméně od 8. března 2011 do 19. prosince 2012, XXXXXX v době nejméně od 7. října 2011 do zahájení trestního stíhání ukončeného rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 3 T 170/2011 ze dne 22. února 2012, a dále XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX v době nejméně od 7. října 2011 do 19. prosince 2012, a profil DNA XXXXXX a XXXXXX v době nejméně od 7. října 2011 do 23. července 2012.

Úřadu byla dne 11. února 2011 doručena stížnost právního zástupce výše jmenovaného XXXXXX, ze které vyplývá, že ze strany Policejního prezidia České republiky (dále jen „Policejní prezidium“) nebylo vyhověno žádosti o provedení likvidace biologického vzorku (bukální stěr) jeho klienta, ačkoliv byl zproštěn obžaloby ze spáchání trestného činu podle § 241 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.

Dne 28. července 2011 obdržel Úřad podnět občanského sdružení Iuridicum Remedium, o.s., týkající se oprávněnosti zpracování osobních údajů, resp. biologického vzorku (bukální stěr) XXXXXX (trestně stíhán pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1 a odst. 3 zákona č. 140/1961 Sb., avšak usnesení o zahájení trestního stíhání bylo jako neodůvodněné zrušeno) v souvislosti s využíváním analýzy DNA Policií České republiky (dále jen „policie“), včetně podnětu k posouzení legálnosti existence ND DNA Úřadem z pohledu zákona č. 101/2000 Sb.

Ze spisového materiálu dále vyplývá, že v rámci ústního jednání a místního šetření si dne 21. září 2011 kontrolující vyžádala od Policejního prezidia 20 identifikátorů za účelem ověření zákonnosti vložení profilů do ND DNA a dále zjištění, kterých osob se tyto profily týkají. Dále si kontrolující vyžádala spisovou dokumentaci vztahující se k výše jmenovanému XXXXXX a XXXXXX. Seznam identifikátorů včetně určení osob, kterých se daný identifikátor týká, byl Úřadu zaslán dne 7. října 2011 společně se spisovou dokumentací týkající se XXXXXX a XXXXXX. Následně kontrolující z těchto 20 osob (vybraných dle předmětných identifikátorů) vybrala 11 případů (XXXXXX), u nichž požádala Policejní prezidium o opatření nezbytného spisového materiálu k posouzení oprávněnosti zpracování osobních údajů.

Dále dne 14. listopadu 2011 Úřad obdržel stížnost právního zástupce XXXXXX [kterému byl ve výkonu trestu odnětí svobody za trestný čin podvodu spáchaný formou spolupachatelství a účastenství dle § 250 odst. 1 a odst. 4 s přihlédnutím k § 9 odst. 2 a k § 10 odst. 1 písm. c) zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, proveden bukální stěr a profil DNA vložen do ND DNA] ve věci nevyhovění opakované žádosti o provedení likvidace osobních údajů jeho klienta Policejním prezidiem.

Úřad dále dne 6. března 2012 obdržel podnět právního zástupce XXXXXX k prošetření postupu policie při shromažďování a uchovávání osobních údajů jeho klienta, a to vzhledem k tomu, že policií byly provedeny identifikační úkony včetně odběru biologického materiálu jeho klienta v souvislosti s prověřováním přečinu neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby dle § 241 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb. Odebrání daktyloskopických otisků, biologických vzorků, pořízení fotografií jeho klienta policií s ohledem na povahu přečinu označil právní zástupce za překročení rámce zákonných pravomocí policie a za neúměrný zásah, tj. v rozporu se zásadou proporcionality, do práva na ochranu soukromí jeho klienta.

Důvody pro provedení odběru biologického materiálu (bukální stěr) a zařazení profilu DNA do ND DNA policií a jeho uchovávání, jak je zřejmé ze spisového materiálu, byly u jednotlivých subjektů údajů následující:

I. XXXXXX byl trestně stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení, na zdravotní pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti dle § 147 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb. (č. j. ORI-1487/TČ-2008-93), přičemž v souvislosti s ním mu byl odebrán biologický vzorek. Rozsudkem sp. zn. 3 T 18/2010

Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 7. října 2010 byl zproštěn obžaloby v plném rozsahu podle § 226 písm. e) zákona č. 141/1961 Sb.

Dne 27. prosince 2010 bylo vydáno Policejním prezidiem sdělení č. j. PPR-25576-1/ČJ-2010-99KU, v němž informuje právního zástupce XXXXXX, že jeho klient je veden v evidenci provedených identifikačních úkonů, přičemž osobní údaje jsou zpracovávány v informačním systému ke dni 25. listopadu 2010. Policejní prezidium uvedlo, že podané žádosti o likvidaci biologického vzorku XXXXXX ze dne 2. listopadu 2011 nevyhovuje, jelikož uchování jeho osobních údajů v informačním systému vzhledem k jeho účelu (tj. zpracovávání informací o provedených identifikačních úkonech, které jsou využívány při předcházení a odhalování trestné činnosti, zjišťování pachatelů trestných činů a konání vyšetřování o trestných činech a proviněních; v souvislosti s plněním úkolů policie při identifikaci osob a pátrání po osobách) shledalo nadále potřebným. Dále Policejní prezidium argumentovalo tím, že obžalovaný využil § 242 zákona č. 40/2009 Sb. (zvláštní ustanovení o účinné lítosti), tj. splnil svou povinnost dříve, než soud prvního stupně počal vyhlašovat rozsudek, což nic nemění na tom, že se uvedeného trestného činu dopustil.

II. XXXXXX byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 9 T 127/2000-1605 za trestný čin podvodu spáchaný formou spolupachatelství a účastenství dle § 250 odst. 1 a odst. 4 s přihlédnutím k § 9 odst. 2 a k § 10 odst. 1 písm. c) zákona č. 141/1961 Sb., přičemž v době výkonu trestu odnětí svobody mu byl dne 20. června 2007 odebrán biologický vzorek a profil DNA byl vložen do ND DNA.

Ve věci zpracování profilu DNA XXXXXX v ND DNA bylo s Českou republikou – Ministerstvem vnitra jako účastníkem řízení zahájeno řízení o správním deliktu podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. oznámením Úřadu, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 8. března 2011. Rozhodnutím č. j. SPR-0596/11-8 ze dne 10. května 2011 bylo Úřadem shledáno porušení povinnosti stanovené v § 9 zákona č. 101/2000 Sb., tj. účastník řízení zpracovával citlivé údaje (profily DNA) bez výslovného souhlasu subjektu údajů a bez naplnění některého z ustanovení § 9 písm. b) až i) zákona č. 101/2000 Sb., přičemž za dané jednání byl účastník řízení sankcionován uložením pokuty ve výši 35.000 Kč.

Ze sdělení Policejního prezidia č. j. PPR-5499-13/ČJ-2011-0099RU ze dne 24. října 2011 vyplývá, že bukální stěr XXXXXX je veden v informačním systému ke dni 19. října 2011 pod č. j. KUP-6038/CB-2007, přičemž žádosti o provedení likvidace profilu DNA a biologického vzorku XXXXXX ze dne 7. září 2011 nebylo vyhověno, neboť jeho osobní údaje byly shledány s ohledem na účel informačního systému nadále potřebnými pro plnění úkolů policie a pro účely budoucí identifikace v souladu s § 65 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb.

III. XXXXXX byl trestně stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu útoku na veřejného činitele dle § 155 odst. 1 a § 156 odst. 1 zákona 140/1961 Sb. (č. j. MRPM-5986/TČ-2007), přičemž v této souvislosti mu byl proveden bukální stěr (dne 27. listopadu 2007). Výše uvedený skutek soud právně kvalifikoval jako pokus trestného činu ublížení na zdraví dle § 8 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb. ve spojení s § 221 odst. 1 téhož zákona, přičemž obžalovaný byl za něj pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu Plzeň – město ze dne 27. února 2008, sp. zn. 32 T 5/2008.

IV. XXXXXX byl veden jako obžalovaný a následně pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Mladé Boleslavi č. j. 3 T 167/2007-24 ze dne 28. června 2007 za trestný čin

maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) zákona č. 140/1961 Sb., přičemž v souvislosti s tímto trestním řízením (č. j. ORMB/DI-TČ-KY-2007) mu byl dne 13. června 2007 proveden bukální stěr a téhož dne byla podána policejním orgánem žádost o vložení jeho profilu DNA do ND DNA.

V. XXXXXX byl pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi č. j. 3 T 2/2009-63 ze dne 20. února 2009 za trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb., přičemž v souvislosti s tímto trestním řízením (č. j. ORMB-2265/TČ-2008) mu byl odebrán biologický vzorek.

Dále byl XXXXXX jako mladistvý pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi č. j. 4 Tm 22/2006-85 ze dne 6. prosince 2006 za pokus provinění krádeže spáchané vloupáním podle § 247 odst. 1 písm. b) zákona č. 140/1961 Sb., a to v trestním řízení sp. zn. ORMB-2602/2006, v němž byla podána státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Mladé Boleslavi obžaloba č. j. 2 ZT 254/2006.

VI. XXXXXX byl trestně stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb. (č. j. ORSU-1858/TČ-05-2007), přičemž v této souvislosti byla podána policejním orgánem žádost o provedení identifikačních úkonů (mimo jiné i bukálního stěru). Za tento trestný čin byl výše jmenovaný pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Šumperku č. j. 3T 43/2008-87 ze dne 15. května 2008.

Dále byl XXXXXX pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Šumperku č. j. 3 T 142/2009-68 ze dne 27. srpna 2009 pro trestný čin krádeže spáchaný vloupáním podle § 247 odst. 1 písm. b) zákona č. 140/1961 Sb., a to v rámci trestního řízení č. j. KRPM-7605/TČ-009-070917.

VII. XXXXXX byl trestně stíhán jako mladistvý pro provinění krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 140/1961 Sb. (č. j. ORCB-5740/TČ-2008-71), přičemž v souvislosti se zahájením trestního stíhání mu byl dne 26. ledna 2009 proveden bukální stěr. Trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích č. j. 2 Tm 16/2009-59 ze dne 22. května 2009 (právní moci nabylo dne 26. května 2009) podle § 307 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb.

Dále byl XXXXXX jako mladistvý pravomocně odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Budějovicích č. j. 1 Tm 6/2009-273 ze dne 12. března 2010 pro pokus provinění padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 2 alinea druhá zákona č. 40/2009 Sb., a to v trestním řízení č. j. KRPC-5395/TČ-2009.

V dalším trestním řízení (č. j. KRPC-7543/TČ-2011) byl XXXXXX pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích č. j. 3T 170/2011-90 ze dne 22. února 2012 pro trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 a odst. 2 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb.

VIII. XXXXXX byl odsouzen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 7 T 17/2008 ze dne 29. ledna 2008 pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb., přičemž v souvislosti s jeho zatčením a dodáním do výkonu trestu byl proveden bukální stěr a dne 23. března 2009 bylo podáno policejním orgánem dožádání o provedení kriminalistické biologické a genetické expertizy a uložení profilu DNA do ND DNA.

V jiném trestním řízení (č. j. ORI-5977/Čj-2009-001180-4) byl výše jmenovaný pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu Praha – východ č. j. 35 T 60/2011-98 ze dne 21. června 2011 pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 a odst. 3 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb.

IX. XXXXXX byl trestně stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení, na zdravotní pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti dle § 147 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb. (č. j. ORCH-934/TČ-80-2007), přičemž usnesením Okresního státního zastupitelství v Chebu č. j. 3 ZT 274/2007-25 ze dne 28. dubna 2008 bylo trestní stíhání zastaveno podle § 172 odst. 1 písm. f) zákona č. 141/1961 Sb. vzhledem k zániku trestnosti činu ve smyslu § 147a zákona č. 140/1961 Sb., tj. zvláštní ustanovení o účinné lítosti.

X. XXXXXX byl pravomocně odsouzen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 č. j. zn. 1 T 196/2003 ze dne 17. prosince 2003 pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. b) zákona č. 140/1961 Sb. v jednočinném souběhu s trestným činem padělání a pozměňování veřejné listiny dle § 176 odst. 1 téhož zákona, přičemž v souvislosti s předmětným trestním řízením (č. j. ORI-1968/SKPV-2003) mu byl dne 7. října 2003 odebrán bukální stěr a dne 7. listopadu 2003 podal policejní orgán žádost o vložení profilu osoby do ND DNA a porovnání s profily DNA z míst dosud neobjasněných trestných činů.

XI. XXXXXX byl trestně stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb. (č. j. ORBE-2641/TČ-71-2007), přičemž v souvislosti se zahájením předmětného trestního stíhání mu byl odebrán bukální stěr. Rozsudkem Okresního soudu v Berouně č. j. 1 T 7/2008-141 ze dne 27. října 2008 byl zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) zákona č. 141/1961 Sb., neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

XII. XXXXXX byl trestně stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky § 201 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb. (č. j. ORPA-4410/TČ-70-2007), přičemž v souvislosti se zahájením trestního stíhání mu byl dne 12. listopadu 2007 proveden bukální stěr. Výše jmenovaný byl pravomocně odsouzen trestním příkazem č. j. 4 T 205/2007-36 ze dne 14. prosince 2007 pro výše uvedený trestný čin.

XIII. XXXXXX byl trestně stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby dle § 241 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb. (č. j. ORI-12341/TČ-2010-001192-7-CHA), přičemž v souvislosti se zahájením předmětného trestního stíhání mu byl dne 11. ledna 2011 odebrán biologický vzorek. Předmětné trestní řízení bylo pravomocně ukončeno rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. 25 T 28/2011 ze dne 27. října 2011, kterým byl výše jmenovaný zproštěn obžaloby. Ze sdělení Policejního prezidia (č. j. PPR-22947-1/ČJ-2011-0099RU ze dne 24. ledna 2011) vyplývá, že osobní údaje, tj. i bukální stěr XXXXXX jsou zpracovávány v informačním systému ke dni 14. prosince 2011. Žádosti o provedení likvidace jeho osobních údajů nebylo vyhověno s ohledem na účel zpracování osobních údajů v informačním systému (tj. zpracování informací o provedených informačních úkonech, které jsou využívány při předcházení a odhalování trestné činnosti, zjišťování pachatelů trestných činů a konání vyšetřování o trestných činech a proviněních a v souvislosti s plněním úkolů policie při identifikaci osob a pátrání po

osobách), protože předmětné osobní údaje byly shledány i nadále potřebné pro plnění úkolů policie. Dále bylo uvedeno, že výše jmenovaný se skutku dopustil s tím, že tzv. účinná lítost podle § 242 zákona č. 40/2009 Sb. není důvodem pro likvidaci osobních údajů.

XIV. XXXXXX podal policejnímu orgánu vysvětlení podle § 158 odst. 5 zákona č. 141/1961 Sb. dne 15. března 2007 ve věci krádeže vloupáním (úřední záznam o podaném vysvětlení č. j. ORKT-506-1/OOKT-TČ-2007), přičemž v souvislosti s tímto mu byl proveden s jeho souhlasem bukální stěr za účelem porovnání jeho profilu DNA s DNA na zajištěné stopě z místa činu a dále byl tento porovnán s profily v ND DNA, aniž byla zjištěna shoda, jak vyplývá z výsledku provedeného zkoumání, a uložen pod č. j. PZC-2523/KT-E-2007 (odborné vyjádření ze dne 17. prosince 2008).

Ze spisového materiálu dále vyplývá, že XXXXXX byl obviněn z trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1 a odst. 3 písm. b) zákona č. 140/1961 Sb., přičemž trestní stíhání vůči němu jako obviněnému bylo zahájeno dne 28. ledna 2011, kdy mu bylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání č. j. ORI-7561/TČ-2010-93-JZ ze dne 10. ledna 2011. Usnesení o zahájení trestního stíhání bylo usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 č. j. 1 ZT 8/2011-19 ze dne 28. února 2011 zrušeno jako neodůvodněné, přičemž policejnímu orgánu bylo doručeno dne 4. března 2011. Přesto byl policejním orgánem dne 7. března 2011 proveden výslech XXXXXX včetně provedení identifikačních úkonů, tj. mimo jiné i bukálního stěru. V době odběru bukálního stěru již tedy XXXXXX nebyl v postavení obviněného. Dne 7. března 2011 byla policejním orgánem zaslána Kriminalistickému ústavu Praha žádost o vložení profilu DNA do ND DNA. Z žádosti o likvidaci osobních údajů ze dne 10. března 2011 zaslané XXXXXX policejnímu prezidiu vyplývá, že upozorňoval policejní orgán na výše uvedenou stížnost podanou u Obvodního zastupitelství pro Prahu 6. Předmětné žádosti bylo dle sdělení policejního prezidia č. j. PPR-9036-1/ČJ-2011-99RU ze dne 15. června 2011 vyhověno ke dni 10. června 2011.

K předmětu správního řízení se jeho účastník opakovaně vyjádřil, tj. zejména ve vyjádření policejního prezidia ze dne 8. září 2011 (č. j. PPR-13713-5/ČJ-2011-0099RU) a ze dne 7. října 2011 (č. j. PPR-13713-12/ČJ-2011-0099RU) a dále v námitkách proti kontrolnímu protokolu ze dne 23. července 2012. Podle jeho názoru policie odebírá vzorky DNA a následně je zpracovává v souladu s platnou právní úpravou, tj. zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, a zákonem č. 101/2000 Sb., a to na základě zmocnění ve zvláštním zákoně a v rozsahu a za podmínek stanovených v tomto zvláštním zákoně. Za právní základ pro realizaci oprávnění policie shromažďovat a uchovávat citlivé údaje a provozovat ND DNA považuje § 60, § 65 a § 79 zákona č. 273/2008 Sb., přičemž pojmy „nezbytnost“ a „budoucí identifikace“ považuje za pojmy určité a snadno vyložitelné, pokud bude při jejich výkladu vycházeno ze zákona č. 273/2008 Sb., jeho systematiky a účelu, a z úkolů policie. Účel provozování ND DNA je stanoven § 79 ve spojení s § 65 zákona č. 273/2008 Sb. a je jím budoucí identifikace pro účely vyhledávání nebo odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů, přičemž účel je rozveden v interních aktech. Odběr bukálního stěru a jeho další zpracování pro účely budoucí identifikace ve smyslu § 65 zákona č. 273/2008 Sb. upravují dle vyjádření účastníka řízení interní akty.

Při odebírání bukálního stěru a jeho dalším zpracování policie dle svého vyjádření zohledňuje povahu trestného činu, neboť v ND DNA zpracovává v souladu se zákonem č. 273/2008 Sb. pouze profily DNA pachatelů úmyslných trestných činů. Zpracování profilů DNA pachatelů

úmyslných činů působí dle vyjádření účastníka řízení nejen preventivně, ale slouží zejména k odhalení pachatele a jeho usvědčení.

Při odebírání genetického materiálu dále policie dle svého vyjádření zohledňuje procesní postavení osob, tj. biologické vzorky se odebírají osobám prověřovaným podle § 158 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., pokud jsou současně zaslány i srovnávací stopy z místa činu a požadované genetické zkoumání může přinést důkaz, dále osobám, kterým bylo sděleno podezření pro spáchání úmyslného trestného činu (§ 179b a § 179c zákona č. 141/1961 Sb., § 65 zákona č. 273/2008 Sb.) a osobám obviněným ze spáchání úmyslného trestného činu (§ 160 zákona č. 141/1961 Sb., § 65 zákona č. 273/2008 Sb.). Dále je biologický materiál odebírán osobám ve výkonu trestu odnětí svobody za spáchání úmyslného trestného činu, osobám, kterým bylo uloženo ochranné léčení, a osobám nalezeným, po nichž bylo vyhlášeno pátrání a které nemají způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu podle § 63 zákona č. 273/2008 Sb., mrtvým osobám neznámé totožnosti a tzv. eliminačním osobám, jimiž jsou osoby mající souvislost s trestným činem nebo s osobami podezřelými z jeho spáchání, např. poškozený, oznamovatel (jejich profily DNA nejsou do ND DNA vkládány), příbuzný pohřešované nebo hledané osoby a osoby spadající do plošného screeningu (jejich profily DNA jsou do ND DNA vkládány pouze na základě jejich písemného souhlasu).

Při rozhodování o vyřazení biologické materiálu je dle vyjádření policie brána v úvahu kriminální minulost osoby, jejíž biologický materiál má být vyřazován, současně probíhající jiné trestní řízení a způsob ukončení trestního řízení. Dále jsou zohledňovány procesní předpisy, které umožňují, resp. v některých případech neumožňují vinu vyslovit, přestože je důkazy prokázána a nezbytnost dalšího zpracování je zcela zřejmá (např. zastavení trestního stíhání pro nepřítetnost), tj. zohledňuje se charakter meritorního rozhodnutí. Skutečnost, že se pachatel dopustil úmyslné trestné činnosti, a z toho vyplývající zpracování vzorku DNA, považuje účastník řízení za významnou informaci pro objasňování kriminality, a to zejména s ohledem na výši recidivy nestejnorodé. Prověřování potřebnosti dalšího zpracování osobních údajů je prováděno nejpozději po třech letech ve všech případech, kdy může být informace s ohledem na čas a její charakter vyhodnocena jako nepotřebná, což má význam především v případě zpracování tzv. operativních informací. Osobní údaje jsou v ND DNA uchovávány, dokud nedojde k příslušným způsobům ukončení trestního řízení, do zjištění smrti osoby nebo nejdéle do osmdesáti let od jejich vložení.

Dále účastník řízení argumentoval ve vztahu k oprávněnosti postupu policie při zpracování profilu DNA doporučením Výboru ministrů členských států Rady Evropy č. R (92) 1 (dále jen „Doporučení“), a to čl. 8 („*The results of DNA analysis and the information so derived may, however, be retained where the individual concerned has been convicted of serious offences against the life, integrity, or security of persons.*“), z něhož dovozuje, že tento se nevztahuje pouze na trestné činy (zločin či přečin) ve smyslu zákona č. 40/2009 Sb., nýbrž i na jakékoliv závažné porušení norem trestního nebo správního práva (zločin, přečin, přestupek), přičemž policie tento požadavek Doporučení naplňuje, jelikož profily DNA zpracovává pouze v případě spáchání úmyslných trestných činů. Dále pak poukazuje na čl. 2 Doporučení, podle kterého se Doporučení vztahuje na shromažďování vzorků a využívání analýzy DNA pro účely identifikace podezřelého nebo jakéhokoliv jiného jednotlivce v rámci vyšetřování a stíhání trestných činů a čl. 5 Doporučení, podle kterého využití analýzy DNA by mělo být přípustné ve všech odpovídajících případech, nezávisle na stupni závažnosti trestných činů.

Účelem provozování ND DNA je dle účastníka řízení zjišťování a ověřování totožnosti osob prostřednictvím profilu DNA osob v souvislosti s plněním úkolů policie na úseku odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů a při pátrání po osobách.

Z předložených námitek proti kontrolnímu protokolu ze dne 23. července 2012 dále vyplývá, že účastník řízení se nepovažuje za správce ND DNA ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., ale považuje za něj policii, neboť ta vymezila účel a prostředky zpracování osobních údajů.

Účastník řízení dále uvedl, že považuje zpracovávání osobních údajů v ND DNA výše uvedených subjektů za zpracování v souladu s § 65 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., a to s výjimkou XXXXXX, XXXXXX a XXXXXX. K případu XXXXXX uvedl, že vzhledem k tomu, že rozhodnutím státního zástupce bylo usnesení o zahájení trestního stíhání jeho osoby zrušeno, nebylo v té době nezbytné ve smyslu ustanovení § 65 odst. 5 zákona č. 273/2008 Sb. vést jeho osobní údaje pro účely předcházení, vyhledávání nebo odhalování trestné činnosti. Z těchto důvodů byly jeho osobní údaje ke dni 10. června 2011 z informačního systému o identifikačních úkonech zlikvidovány. K případu XXXXXX konstatoval, že všechny jeho osobní údaje včetně otisků prstů a bukálního stěru policie zlikvidovala v souladu se zněním § 65 odst. 5 zákona č. 273/2008 Sb., jelikož jejich další zpracovávání není nezbytné pro účely předcházení, vyhledávání nebo odhalování trestné činnosti anebo stíhání trestných činů nebo zajišťování bezpečnosti České republiky, veřejného pořádku nebo vnitřní bezpečnosti. V daném případě došlo k pochybení policejního orgánu, který měl ihned po obdržení zprošťujícího meritorního rozhodnutí informovat správce informačního systému a po příslušné lustraci jmenovaného navrhnout likvidaci jeho osobních údajů. K nápravě nežádoucího stavu tak došlo po více než třech letech. K případu XXXXXX uvedl, že vzhledem k tomu, že tento byl v uvedeném případě pouze v postavení svědka, byl jeho profil DNA uložen do ND DNA chybně. Z tohoto důvodu byla přijata opatření administrativního charakteru, aby k tomuto chybnému postupu nedocházelo. K nápravě nežádoucího stavu tak došlo ihned po jeho zjištění a osobní údaje XXXXXX (včetně profilu DNA) byly zlikvidovány. Provedení likvidace osobních údajů XXXXXX policií je potvrzeno taktéž ve zprávě o přijatých opatřeních ze dne 19. prosince 2012. Z této zprávy dále vyplývá, že policie prověřila nezbytnost zpracování osobních údajů kontrolním protokolem určených osob pro účely identifikace na základě DNA a dospěla k závěru, že osobní údaje ostatních osob budou policií dále zpracovávány, neboť je to nezbytné pro plnění jejich úkolů.

Správní orgán prvního stupně ve věci konstatoval, že informace obsažené v profilu DNA, který je předmětem dalšího zpracování v ND DNA, jsou citlivým údajem ve smyslu § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., jelikož za citlivé údaje se považují mimo jiné genetické údaje subjektu údajů. Zařazování, uchovávání, vyhledávání, resp. používání profilů DNA v ND DNA je třeba dle správního orgánu prvního stupně považovat za zpracování osobních údajů ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. Toto zpracování s ohledem na jeho účel podléhá § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb., a proto se na něj některé povinnosti podle zákona č. 101/2000 Sb. nevztahují. Mezi tyto výjimky ovšem dle správního orgánu prvního stupně nespadá povinnost správce zpracovávat osobní údaje pouze na základě odpovídajícího právního titulu, tedy v souladu s § 5 odst. 2, resp. v případě citlivých údajů v souladu s § 9 zákona č. 101/2000 Sb. Dále správní orgán prvního stupně konstatoval, že správcem osobních údajů zpracovávaných v ND DNA ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. je policie, avšak vzhledem k absenci její právní subjektivity nemůže být tato subjektem správního deliktu, tj. odpovědnou osobou ve smyslu § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. Jestliže tedy byl správní delikt spáchán jednáním policie, je dle správního orgánu prvního stupně třeba za subjekt správního deliktu považovat

Českou republiku zastoupenou Ministerstvem vnitra, které za Českou republiku jedná na základě zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích (viz též stanovisko pléna Nejvyššího soudu České republiky č. j. PlsN 2/96), tj. nese i deliktní odpovědnost. Věcným a provozním gestorem ND DNA je pak Kriminologický ústav Praha.

Dále správní orgán prvního stupně uvedl, že podle § 9 zákona č. 101/2000 Sb. může správce zpracovávat citlivé údaje jen tehdy, pokud k tomu dal subjekt údajů výslovný informovaný souhlas, nebo při naplnění některé z taxativně vymezených výjimek dle § 9 písm. b) až i) zákona č. 101/2000 Sb. Podle § 9 písm. i) zákona č. 101/2000 Sb. lze zpracovávat citlivé údaje, pokud se jedná o zpracování podle zvláštních zákonů při předcházení, vyhledávání, odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů a pátrání po osobách. Zákon zde tedy umožňuje zpracovávat citlivé údaje bez souhlasu subjektu údajů za specifikovaným účelem, současně formulace „se jedná o zpracování podle zvláštních zákonů“ znamená, že takové zpracování musí být prováděno na základě zmocnění upraveném ve zvláštním zákoně a v rozsahu a za podmínek stanovených v tomto zvláštním zákoně. V daném případě je dle správního orgánu prvního stupně tímto zvláštním zákonem zákon č. 273/2008 Sb., a to zejména § 2 vymezující úkoly policie, § 65 upravující oprávnění policie, a to při plnění jejích úkolů pro účely budoucí identifikace u stanoveného okruhu osob, mimo jiné k odběru biologických vzorků umožňující získání informací o genetickém vybavení, § 79 upravující oprávnění policie pro zpracování citlivých údajů bez souhlasu osoby, jíž se tyto týkají, a § 85 a § 86 upravující práva a povinnosti policie při zpracování osobních údajů.

Výše uvedená ustanovení zákona č. 273/2008 Sb. dle správního orgánu prvního stupně stanoví možnost zpracovávat osobní údaje subjektů údajů, je-li to nezbytné pro plnění úkolů policie, tj. i vést ND DNA (na základě obecného zmocnění ke zřizování evidencí obsahujících osobní údaje dle § 86 zákona č. 273/2008 Sb.), ačkoliv její vznik a pravidla jejího vedení nejsou zákonem výslovně upravena, přičemž však zpracování citlivých údajů (profilů DNA) je limitováno § 9 písm. i) zákona č. 101/2000 Sb., z něhož vyplývá, že je třeba konkrétně doložit okolnosti svědčící pro relevanci zpracování předmětného osobního údaje, a to z hlediska účelu předcházení, vyhledávání, odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů a pátrání po osobách.

Správní orgán prvního stupně dále uvedl, že zákon č. 273/2008 Sb. jako jediný právní předpis upravuje zvláštní podmínky zpracování citlivých údajů policií v ND DNA (na rozdíl od shromažďování informací, včetně biologických vzorků, které je upraveno také zákonem č. 141/1961 Sb.), přičemž však neobsahuje výslovné zmocnění pro policii shromažďovat osobní údaje za účelem jejich uchování v ND DNA. Oprávnění ke shromažďování osobních údajů či citlivých údajů za účelem jejich uchování v ND DNA je tedy dle správního orgánu prvního stupně třeba dovozovat z obecných ustanovení zákona č. 273/2008 Sb., která upravují zpracování osobních údajů policií.

S ohledem na systematiku a účel zákona č. 273/2008 Sb. a zákona č. 101/2000 Sb., resp. práv a povinností při zpracování osobních údajů, správní orgán prvního stupně konstatoval, že ND DNA je evidencí osobních údajů ve smyslu § 86 písm. b) zákona č. 273/2008 Sb. Jako každé jiné zpracování osobních údajů, musí mít i ND DNA stanovený svůj účel [§ 86 písm. a) zákona č. 273/2008 Sb.], který je účastník řízení povinen vymezit co nejpřesněji. Správní orgán prvního stupně dále konstatoval, že vzhledem k použití neurčitých pojmů „budoucí identifikace“ a „nezbytné pro plnění úkolů policie“ nelze považovat § 79, stejně tak jako § 65 zákona č.

273/2008 Sb. za dostatečně určitá ustanovení, a to i ve spojení s § 2 tohoto zákona vymezujícím v obecné rovině úkoly policie, která by měla sloužit jako právní základ pro zpracování osobních údajů v ND DNA, a která by poskytovala jednoznačný podklad pro takovéto zpracování. V případě ND DNA je tedy dle správního orgánu prvního stupně třeba dovozovat tento účel z vnitřních předpisů účastníka řízení, přičemž přesněji účel obdobné databáze DNA popisuje Evropský soud pro lidská práva, který uvedl, že zatímco prvotní odběr (otisků prstů a genetických vzorků) je určen ke zjištění spojitosti mezi konkrétní osobou a jednotlivým trestným činem, z jehož spáchání je podezřelá, uchování sleduje širší cíl, a to identifikaci budoucích pachatelů (srov. rozhodnutí velkého senátu ve věci S. a Marper proti Spojenému království ze dne 4. prosince 2008, § 100; Přehled rozsudků Evropského soudu pro lidská práva č. 2/2009). K tomuto správní orgán prvního stupně uvedl, že prvotní odběr stop či vzorků slouží k usvědčení pachatele (nebo vyvrácení jeho viny), zatímco jejich uchování slouží pro případ spáchání dalšího trestného činu k odhalení pachatele na základě stop zanechaných na místě činu. Ve vztahu k takto vymezenému účelu správní orgán prvního stupně ve shodě se Evropským soudem pro lidská práva konstatoval, že se jedná o účel legitimní. V dané věci správní orgán prvního stupně podotkl, že veškerý postup veřejné moci, včetně orgánů činných v trestním řízení, musí odpovídat ústavním principům zákonnosti a přiměřenosti (viz čl. 2 odst. 2 a čl. 4 Listiny základních práv a svobod).

Dále správní orgán prvního stupně uvedl, že ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb. zužuje zákonné oprávnění policie zpracovávat osobní údaje bez souhlasu vyjádřeného v § 9 písm. i) zákona č. 101/2000 Sb. na případy, kdy je to nezbytné pro plnění jejich úkolů výslovně definovaných zákonem č. 273/2008 Sb. V tomto zákoně jsou však dle správního orgánu prvního stupně oprávnění policie zpracovávat citlivé údaje (profily DNA) vymezena pouze velmi obecně a vzhledem k neurčitosti použitých právních pojmů jsou tato ustanovení jen obtížně vyložitelná.

Správní orgán prvního stupně dále konstatoval, že uchování profilu DNA v ND DNA je v zásadě možné pouze u pachatelů některých trestných činů. Okruh těchto trestných činů však dle správního orgánu prvního stupně není shodný se všemi úmyslnými trestnými činy, naopak se jedná pouze o zvláště závažné úmyslné trestné činy proti životu, zdraví nebo ohrožující bezpečnost osob, tak jak je uvedeno v čl. 8 Doporučení, ze kterého dle správního orgánu prvního stupně vyplývá, že uchování profilů DNA je třeba považovat za výjimku a nikoli za pravidlo. Článek 8 Doporučení sice v dané terminologii neodkazuje pouze na trestné činy, nicméně v českém právním řádu jsou to výhradně trestné činy (a to ještě jen některé, v zásadě jen zločiny), které lze považovat za závažné porušení norem práva proti životu, zdraví nebo bezpečnosti osob. Článek 5 Doporučení, který výslovně stanoví, že využití analýzy DNA by mělo být přípustné ve všech odpovídajících případech, nezávisle na závažnosti trestného činu, se přímo nevztahuje k otázce, zda by profily DNA těchto osob měly být po využití při konkrétním vyšetřování také dále zpracovávány, resp. uchovávány v ND DNA (toto upravuje samostatně čl. 8 Doporučení). Článek 2 Doporučení pouze obecně vymezuje rozsah a omezení působnosti Doporučení, nicméně ve vztahu k uchování profilů DNA je bližší specifikace obsažena v citovaném článku 8.

Výklad pojmu „nezbytnost“ vyplývajícího z § 79 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., musí být dle konstatování správního orgánu prvního stupně na základě provedení testu proporcionality založen na objektivních kritériích, která budou dostatečně určitá a srozumitelná, a proto následně přezkoumatelná. Danými kritérii jsou dle názoru správního orgánu prvního stupně důvodnost uchování, závažnost trestného činu a faktická použitelnost profilu DNA

ke stanovenému účelu, přičemž nezbytnost je nutno posuzovat u každého jednotlivého případu individuálně, neboť žádný právní předpis v dané oblasti neopravňuje policii k nediferencovanému či plošnému postupu. Dále správní orgán prvního stupně uvedl, že obecnou podmínkou pro zpracování jakýchkoliv údajů policií je jejich další potřebnost pro účely, ke kterým byly uchovávány (rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 8 As 76/2010-52).

Ohledně pojmu „budoucí identifikace“ správní orgán prvního stupně uvedl, že se jedná o neurčitý pojem, který se jinde a v jiné souvislosti v právním řádu nevyskytuje. Tento pojem není propojen ani navázán na ostatní ustanovení hlavy X. zákona č. 273/2008 Sb., nadto má § 65 zákona č. 273/2008 Sb. nadpis „Získávání osobních údajů pro účely budoucí identifikace“, z čehož není zřejmé, jaký má vztah k následnému uchování a dalšímu zpracování takto získaných osobních údajů. Za nesystematické správní orgán prvního stupně považuje také zařazení odst. 5 v § 65 citovaného zákona, neboť to má upravovat likvidaci takto získaných údajů.

Správní orgán prvního stupně dále konstatoval, že zákonné zmocnění státu, které by ospravedlňovalo a umožňovalo zásah do soukromí dotčených osob chráněného čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, jak jej předpokládá čl. 8 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, musí být v souladu s principy právního státu dostatečně dostupné, předvídatelné, tedy vyjádřené s velkou mírou přesnosti (srov. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci S. a Marper proti Spojenému království ze dne 4. prosince 2008, § 95 a násl., nebo náleží Ústavního soudu ze dne 22. března 2011 č. 94/2011 Sb., Pl. ÚS 24/10, body 36 a 37; www.nalus.cz). Správní orgán prvního stupně uvedl, že tyto atributy ustanovením, ze kterých lze dovozovat oprávnění policie vést ND DNA, scházejí, a pro potřeby tohoto řízení je tedy musel dovodit výkladem ad hoc sám. Přesto i při tomto postupu zůstává dle názoru správního orgánu prvního stupně pochybnost, zda jsou citovaná ustanovení dostatečně určitá, aby sama o sobě mohla tvořit zákonný základ pro uplatnění státní moci formou vytvoření ND DNA ve smyslu čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, a to především proto, že nespĺňují ani minimální požadavky na stanovení rozsahu a použití profilů DNA, délku uložení, použití a přístup třetích osob, procedury vedoucí k ochraně celistvosti a důvěrnosti údajů a procedury jejich zničení.

Dále správní orgán prvního stupně uvedl, že žádný zákon neřeší, jak bude s biologickým materiálem nakládáno, po jakou dobu budou vzorky a profily DNA schraňovány, kdo k nim bude mít přístup, kdy a jakým způsobem budou likvidovány, přičemž tyto významné okolnosti týkající se dalšího nakládání se vzorky a profily DNA upravuje svými interními předpisy policejní prezident, což představuje závažný deficit zákonnosti ve vztahu k nakládání s nosiči natolik intimních údajů (informací), jakými vzorky a profily DNA jsou (srov. rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 31C 70/2012). Úpravu ND DNA v interních předpisech policie tak správní orgán prvního stupně nepovažoval za dostatečnou.

Ve vztahu k posouzení povahy trestných činů a jejich závažnosti, včetně oprávněnosti zpracování profilu DNA v ND DNA a jeho uchovávání, v případě 14 výše jmenovaných subjektů, správní orgán prvního stupně uvedl následující.

V případě XXXXXX, XXXXXX a XXXXXX správní orgán prvního stupně uvedl, že tito byli soudem zproštěni obžaloby v plném rozsahu podle § 226 písm. e) zákona č. 141/1961 Sb. (v případě XXXXXX bylo trestní stíhání zastaveno státním zástupcem dle § 172 odst. 1 písm. f) zákona č. 141/1961 Sb.), tj. za využití institutu účinné lítosti. Dle správního orgánu prvního stupně

nedošlo k naplnění kritéria závažnosti, důvodnosti a faktické použitelnosti a profil DNA není v tomto případě k plnění úkolů policie nezbytný.

V případě XXXXXX považuje správní orgán prvního stupně uchování profilu DNA za nedůvodné, neboť povaha majetkových trestných činů neodůvodňuje nezbytnost jeho uchování v ND DNA, a to z důvodu nedostatečné faktické použitelnosti. Trestný čin podvodu nespadá mezi trestné činy proti životu, zdraví nebo bezpečnosti osob ve smyslu Doporučení, a to bez ohledu na skutečnost, že z důvodu způsobené škody se jednalo o trestný čin spáchaný v nejpřísnější kvalifikaci. Proto při absenci zákonné úpravy ND DNA nelze považovat uchování profilu DNA za nezbytné pro plnění úkolů policie.

V případě XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX a XXXXXX se dle správního orgánu prvního stupně jedná o trestný čin, který nesplňuje kritérium závažnosti, a uchování profilu DNA tedy není nezbytné podle § 79 zákona č. 273/2008 Sb. k plnění úkolů policie. V daném případě (při absenci výslovné zákonné úpravy pro ND DNA) tedy nelze dle správního orgánu prvního stupně hovořit o trestném činu, který splňuje kritérium nezbytnosti v souladu s čl. 8 Doporučení, neboť se nejedná o závažný trestný čin proti životu, zdraví nebo bezpečnosti osob.

V případě XXXXXX, který byl zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) zákona č. 141/1961 Sb., neměl být dle správního orgánu prvního stupně jeho profil DNA do ND DNA vůbec vložen, neboť pro to neexistoval zákonný důvod, přičemž po vydání zprošťujícího rozsudku byl profil DNA zlikvidován až za tři roky.

V případě XXXXXX ve vztahu k trestnému činu pohlavního zneužívání správní orgán prvního stupně uvedl, že nebylo naplněno kritérium závažnosti pro uchování profilu DNA v ND DNA ve smyslu nezbytnosti podle § 79 zákona č. 273/2008 Sb., a to vzhledem ke skutkovým okolnostem, které soud vyhodnotil tak, že uložil trest na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, tudíž v daném případě jednání odsouzeného nelze označit za závažný trestný čin. Ve vztahu k pokusu provinění krádeže spáchané vloupáním pak nebyly splněny podmínky závažnosti trestného činu, a nejednalo se o trestný čin proti životu, zdraví nebo bezpečnosti osob ve smyslu Doporučení, přičemž trestného činu krádeže se dopustil jako mladistvý, a v těchto případech je třeba pohlížet na možnost odebrání vzorků DNA mladistvému pachateli a jeho dalšího uchování přísněji než u dospělých pachatelů.

V případě XXXXXX ve vztahu k trestnému činu pohlavního zneužívání správní orgán prvního stupně uvedl, že nebylo naplněno kritérium závažnosti pro uchování profilu DNA v ND DNA ve smyslu nezbytnosti podle § 79 zákona č. 273/2008 Sb., a to vzhledem ke skutkovým okolnostem, které soud vyhodnotil tak, že uložil trest na samé dolní hranici zákonné trestní sazby. Dále byl výše jmenovaný odsouzen pro trestný čin krádeže, přičemž se nejednalo o závažný trestný čin.

V případě XXXXXX, který poskytl jako osoba podávající vysvětlení dobrovolně srovnávací materiál, aby mohl být vyloučen jako podezřelý ze spáchání trestného činu krádeže vloupáním, správní orgán prvního stupně uvedl, že nebylo naplněno kritérium závažnosti, důvodnosti a faktické použitelnosti, přičemž uchování profilu DNA nelze považovat za nezbytné pro plnění úkolů policie. Jeho profil DNA neměl být dle správního orgánu prvního stupně do ND DNA vůbec vložen.

V případě XXXXXX ve vztahu k trestnému činu krádeže správní orgán prvního stupně uvedl, že trestní stíhání bylo usnesením soudu podmíněně zastaveno. Nebyly tedy splněny podmínky závažnosti trestného činu a nejednalo se o trestný čin proti životu, zdraví nebo bezpečnosti osob ve smyslu Doporučení, přičemž trestného činu krádeže se dopustil jako mladistvý, a v těchto případech, jak je uvedeno výše, je třeba pohlížet na možnost odebrání vzorků DNA mladistvému pachateli a jeho dalšího uchování přísněji, než u dospělých pachatelů. V případě trestného činu padělání a pozměňování peněz ve stádiu pokusu se nejednalo o trestný čin proti životu, zdraví nebo bezpečnosti osob ve smyslu Doporučení, ale o trestný čin hospodářský. Jednalo se sice o trestný čin závažný s trestní sazbou tři až osm let (v případě mladistvého upravená na jeden až čtyři roky), kterého se však XXXXXX dopustil jako mladistvý.

Oproti tomu v případě trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy [za takový trestný čin (provinění) byl v posledních třech letech již odsouzen] bylo jeho jednání kvalifikováno podle § 283 odst. 1 a odst. 2 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., tedy se jednalo o trestný čin proti zdraví a bezpečnosti osob. Trestní sazba je v tomto případě v rozmezí dva až deset let, a, ačkoliv byl XXXXXX odsouzen pouze k podmíněnému trestu odnětí svobody na dva roky se zkušební dobou čtyř let, lze hovořit o závažném trestném činu. S ohledem na uvedené v případě tohoto trestného činu považuje správní orgán vložení profilu DNA XXXXXX do ND DNA a jeho uchování za odpovídající všem výše uvedeným kritériím, tj. závažnosti, důvodnosti a faktické použitelnosti.

Dále správní orgán prvního stupně posoudil jednání účastníka jako tzv. trvající správní delikt, neboť účastník řízení vyvolal protiprávní stav a ten udržuje, resp. udržoval.

Ohledně XXXXXX, který byl rovněž uveden v oznámení o zahájení tohoto správního řízení, správní orgán prvního stupně konstatoval, že v souladu s § 46 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán. Vzhledem k tomu, že podnět občanského sdružení Iuridicum Remedium, o.s., ve věci oprávněnosti zpracování osobních údajů XXXXXX byl Úřadu doručen dne 28. července 2011 a ze sdělení policejního prezidia č. j. PPR-9036-1/ČJ-2011-99RU ze dne 15. června 2011 vyplývá, že žádosti XXXXXX o provedení likvidace jeho osobních údajů bylo vyhověno ke dni 10. června 2011, Úřad řízení ve stanovené subjektivní lhůtě 1 roku nezahájil. V dané věci tedy došlo k promlčení odpovědnosti za správní delikt, přičemž tento podnět byl řešen pouze v rámci kontrolních pravomocí Úřadu.

Správní orgán prvního stupně tedy na základě výše uvedeného považoval za prokázané, že účastník řízení porušil § 9 zákona č. 101/2000 Sb. a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. e) tohoto zákona za což mu rozhodnutím čj. UOOU-00148/13-79 ze dne 18. dubna 2013 uložil v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. pokutu ve výši 650.000 Kč a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Při stanovení výše sankce správní orgán prvního stupně přihlédl jako k přitěžujícím okolnostem zejména ke skutečnosti, že u jednoho ze subjektu údajů, tj. u XXXXXX, bylo již pravomocným rozhodnutím č. j. SPR-0596/11-8 ze dne 10. května 2011 konstatováno porušení povinnosti stanovené v § 9 zákona č. 101/2000 Sb. a účastníkovi řízení byla správním orgánem uložena pokuta za zpracování jeho profilu DNA v ND DNA, přesto tento z ND DNA nebyl odstraněn. Dále pak přihlédl jako k přitěžující okolnosti ke skutečnosti, že v obdobných

případech (viz rozhodnutí Úřadu zn. SPR-3309/09-18 ze dne 7. září 2009 a zn. SPR-0836/08-14 ze dne 30. května 2008) byl účastník řízení ze strany Úřadu již sankcionován, tj. musel si být protiprávnosti svého jednání vědom. Dále pak bylo přihlédnuto k době udržování protiprávního stavu. Současně správní orgán prvního stupně přihlédl jako k přitěžující okolnosti ke skutečnosti, že neoprávněně zpracování se týkalo citlivých údajů, které ze své povahy podléhá vyšší právní ochraně, a dále k míře zásahu do soukromí osoby dané tím, že při výkonu veřejné moci je třeba dbát ochrany práv dotčených subjektů a postupovat výlučně v souladu s platnými zákony (dle čl. 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod). V případě XXXXXX správní orgán prvního stupně přihlédl k tomu, že jeho profil DNA byl vložen a uchováván v ND DNA, ačkoliv se jednalo o osobu podávající vysvětlení podle § 158 odst. 5 zákona č. 141/1961 Sb.

Jako k polehčující okolnosti přihlédl k nejasné právní úpravě, a to vzhledem k její přílišné obecnosti v oblasti zpracování a uchovávání profilů DNA v ND DNA. Počet dotčených subjektů údajů (14) správní orgán prvního stupně neposoudil ani jako polehčující, ani jako přitěžující okolnost. Po zhodnocení uvedených okolností případu uložil správní orgán prvního stupně sankci v dolní polovině zákonné sazby.

Shora uvedené rozhodnutí bylo účastníkovi řízení doručeno dne 18. dubna 2013. Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení v zákonné lhůtě dne 3. května 2013 rozklad (doručený Úřadu dne 6. května 2013). Dne 9. května 2013 obdržel Úřad doplnění tohoto rozkladu.

Účastník řízení v podaném rozkladu a jeho doplnění uvedl, že není správcem ani zpracovatelem osobních údajů dle § 4 písm. j) a k) zákona č. 101/2000 Sb. a není tedy s ohledem na § 45 odst. 1 tohoto zákona, kde je vymezen okruh subjektů, kteří se mohou dopustit správních deliktů uvedených v tomto ustanovení, dostatečně pasivně legitimován. Jednání policie nelze dle účastníka řízení přičítat jemu. Dále účastník řízení uvedl, že mu není jasné, na základě čeho Úřad dovodil, že subjektem správního deliktu je právě on, neboť není v žádném případě správcem ND DNA.

Dále účastník řízení uvedl, že neporušil povinnost stanovenou v § 9 zákona č. 101/2000 Sb. a nemohl se tedy dopustit správního deliktu. Policie zpracovává profily DNA pro účely odhalování trestných činů a zjišťování jejich pachatelů, a tím je naplněna výjimka stanovená v § 9 písm. i) zákona č. 101/2000 Sb., dle které je možné zpracovávat citlivé údaje bez souhlasu subjektu údajů, pokud je toto zpracování prováděno pro uvedené účely dle zvláštního zákona, kterým je zákon č. 273/2008 Sb. Konkrétními právními tituly pro provozování ND DNA jsou dle účastníka řízení § 60, § 65 a § 79 zákona č. 273/2008 Sb. Tímto zákonem jsou tedy dány veškeré podstatné skutečnosti nezbytné pro naplňování ND DNA a další zpracování profilů DNA, zejména pak kategorie osob a doba uchování, jež je dána nezbytností zpracování osobních údajů pro plnění úkolů policie, čímž je splněn prvek zákonnosti provozování ND DNA. Účastník řízení přitom nesouhlasí s názorem správního orgánu prvního stupně, že ustanovení § 65 a § 79 zákona č. 273/2008 Sb. nejsou dostatečně určitá v tom smyslu, aby umožnila každému předvídat, zda, kdy a jaké údaje se policie rozhodne zpracovávat. Z dikce citovaných ustanovení vyplývá, jaké osobní údaje a u jakých kategorií osob může policie při plnění svých úkolů odebírat a dále zpracovávat, a to i bez souhlasu osob. Zejména § 79 zákona č. 273/2008 Sb. považuje účastník řízení za transparentní a nezpochybnitelný právní titul pro zpracování osobních údajů v ND DNA a použité pojmy jako „nezbytnost“ a „budoucí identifikace“ jsou dle jeho názoru určitými a snadno vyložitelnými pojmy, pokud bude při jejich výkladu vycházeno ze systematiky a účelu zákona č. 273/2008 Sb. Nezbytnost odběru genetického materiálu a

jeho uchování je podle účastníka řízení dána jednoznačně tehdy, pokud je pro zjištění spojitosti mezi konkrétní osobou a jednotlivým trestným činem nebo pro identifikaci budoucího pachatele zpracování profilu DNA nezbytné, tj. je-li jeho uchování nepostradatelné ve smyslu nemožnosti plnění úkolu policie. Účastník řízení má za to, že Úřad zcela zjevně institut „budoucí identifikace“ nechápe. Tento institut může být při logickém výkladu § 65 zákona č. 273/2008 Sb. využit pouze pro plnění úkolů při předcházení, vyhledávání nebo odhalování trestné činnosti anebo stíhání trestných činů nebo zajišťování bezpečnosti České republiky, veřejného pořádku nebo vnitřní bezpečnosti. Tomu dle účastníka řízení nasvědčuje i okruh osob, vůči kterým může být uplatněn. V této souvislosti je pak zařazení odst. 5 v § 65 uvedeného zákona zcela logické a je zdůrazněním povinnosti policie prověřovat potřebnost zpracovávaných údajů explicitně vůči osobním údajům, které jsou získávány přímo od subjektů údajů. Účastník řízení tak považuje výklad Úřadu za nepřesný, odporující systematickému a logickému výkladu zákona č. 273/2008 Sb.

Účastník řízení dále v rozkladu uvedl, že posuzování, v případě jakých trestných činů je využití profilu DNA možné, leží zcela mimo působnost Úřadu. Policií jsou odebírány biologické vzorky pouze obviněných z úmyslných trestných činů, přičemž spáchání úmyslného trestného činu považuje účastník řízení za významnou kvalitativní změnu chování člověka, která odůvodňuje zpracování profilu DNA. Tím, že policie zpracovává profily DNA pouze zákonem určených kategorií osob a prověřuje nezbytnost jejich zpracování, šetří podstatu a smysl základních práv a svobod a dodržuje tak limity uplatňování státní moci.

Ohledně uchovávání profilů DNA osob, jimž nebyla prokázána vina, účastník řízení uvedl, že takové zpracování osobních údajů nemůže být považováno za nezbytné. Je však nutné dle jeho názoru zohlednit procesní předpisy, které v některých případech neumožňují vinu vyslovit, přestože je důkazy prokázána a nezbytnost dalšího zpracování profilu DNA je zcela zřejmá. Policie tedy zohledňuje charakter meritorního rozhodnutí, jelikož nezbytnost zpracování profilu DNA nelze vázat pouze formálně na určitý typ rozhodnutí, ale je nutno zohledňovat jeho obsah. Ostatně i zákonodárce v § 82 zákona č. 273/2008 Sb. předpokládá zohledňování rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení, nestanoví kategoricky vliv některých typů rozhodnutí pro další zpracování osobních údajů. Princip presumpce nevinu není postupem policie narušován, jelikož důsledkem jejího postupu není vyslovení viny.

Dále účastník řízení v rozkladu uvedl, že se neztotožňuje s výkladem článku 8 Doporučení, jelikož se dle tohoto článku nejedná pouze o trestný čin ve smyslu zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ale o jakékoliv závažné porušení norem trestního nebo správního práva, trestný čin, přečin či přestupek. Pokud tedy policie zpracovává profily DNA osob, které spáchaly úmyslný trestný čin, pak dle účastníka řízení naplňuje zcela požadavek vyplývající z uvedeného Doporučení, jelikož zohledňuje nebezpečnost protiprávních jednání. Dle účastníka řízení jsou pro společnost nebezpečné všechny trestné činy ať úmyslné nebo nedbalostní nebo dokonce i přestupky. Navíc Doporučení ve svém čl. 5 stanoví, že využití analýzy DNA by mělo být přípustné ve všech odpovídajících případech, nezávisle na závažnosti trestného činu. Dále účastník řízení uvedl, že Doporučení se dle čl. 2 vztahuje na shromažďování vzorků a využívání analýzy DNA pro účely identifikace podezřelého nebo jakéhokoli jiného jednotlivce v rámci vyšetřování a stíhání trestných činů. Postup policie při zpracování profilu DNA pachatelů úmyslných trestných činů je tak zcela po právu, jelikož je rozhodující pro plnění povinností policie daných zákonem a spočívajících v zajištění ochrany života, zdraví a bezpečnosti jednotlivců i celé společnosti před pachateli všech trestných činů.

Dále účastník řízení uvedl, že splnění nápravného opatření spočívajícího v uložení povinnosti likvidace osobních údajů zpracovávaných v ND DNA by vedlo k porušení přiměřenosti a k narušení principu proporcionality mezi právem na ochranu soukromí a právem na bezpečnost (např. právo na život, nedotknutelnost obydlí), jak jsou vymezena v Listině základních práv a svobod.

Účastník řízení dále uvedl, že Úřad přihlédl k nejasné právní úpravě ND DNA pouze jako k polehčující okolnosti, ale dle účastníka řízení se jedná o okolnost vylučující odpovědnost za správní delikt, neboť nelze přičítat subjektu k tíži, že právní řád nestanovil pro určité zpracování osobních údajů podrobnější úpravu, přičemž na druhé straně takovéto zpracování osobních údajů zákonodárce tomuto subjektu umožňuje, ale naopak by mělo být kladně vnímáno to, že účastník řízení pravidla tohoto zpracování vymezil vnitřními normami v souladu s právním řádem.

Účel ND DNA je dle účastníka řízení jednoznačně určen § 65 a § 79 zákona č. 273/2008 Sb., přičemž § 65 je zcela konkrétním rozvedením § 79 pro zpracování profilů DNA. Výklad uvedeného účelu pak nepřísluší Úřadu, stejně jako posuzování úkonů, které jsou k jeho naplňování potřebné. Úřad ve svém rozhodnutí čj. PRÁV-6953/07-2 ze dne 7. ledna 2008 konstatoval, že mu nepřísluší posuzovat potřebnost úkonů pro plnění orgánů činných v trestním řízení a účastník řízení je toho názoru, že by měl Úřad v posuzované věci postupovat shodně, neboť v opačném případě se jedná o zasahování do působnosti jiného orgánu.

Úřadem uváděná kritéria pro zařazování profilů DNA do národní databáze DNA, resp. jejich výklad, považuje účastník řízení také za zásah do působnosti jiného orgánu. Úřad jako kritérium opakovaně uvádí faktickou využitelnost ND DNA pro odhalení pachatele daného trestného činu, přičemž předpokládá, že osoba se bude dopouštět stále stejných trestných činů a vůbec tedy nezohledňuje recidivu nestejnorodou a tzv. vývoj pachatele.

Dále účastník řízení uvedl, že ND DNA je pouze jednou z evidencí provozovanou policií, přičemž právní titul pro provozování ostatních evidencí nebyl a není Úřadem zpochybnován. Naopak je dle účastníka řízení nutné vnímat to, že zákonodárce u posuzovaného zpracování zcela jednoznačně vyjádřil okruh osob, jejichž údaje mohou být zpracovávány. Zcela nepochybně tak osoba, která spáchá trestný čin, musí předpokládat, že policie bude zpracovávat její osobní údaje, bez ohledu na to, zda byl, resp. může být vysloven odsuzující rozsudek.

Závěrem účastník řízení uvedl, že zpracování profilů DNA je jednoznačně potřebné pro plnění úkolů stanovených v § 65 odst. 5 zákona č. 273/2008 Sb., což (s výjimkou XXXXXX a XXXXXX, jejichž údaje byly zlikvidovány) bylo policií doloženo.

Odvolací správní orgán se po posouzení věci zcela ztotožnil s názorem správního orgánu prvního stupně a rozhodnutím čj. UOOU-00148/13-86 ze dne 2. července 2013 rozklad zamítl. Rozhodnutí o zamítnutí rozkladu bylo účastníku řízení doručeno dne 3. července 2013.

Dne 12. srpna 2013 účastník řízení podal žalobu proti rozhodnutí správního orgánu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kde se domáhal soudního přezkumu zákonnosti rozhodnutí. Ačkoliv žaloba směřovala proti rozhodnutí prvního stupně čj. UOOU-00148/13-79 ze dne 18. dubna 2013, městský soud s odkazem na rozsudek Nejvyššího

správního soudu čj. 1 Afs 88/2009-48 neshledal uvedené pochybení za nesplnění podmínek řízení a předloženou věc meritorně posoudil.

Úvodem městský soud konstatoval, že právní otázky, které byly předmětem řízení, již byly řešeny Nejvyšším správním soudem v rozsudku čj. 4 As 168/2013-40 ze dne 30. dubna 2014, a proto z obsahu jmenovaného rozsudku vychází. Ve jmenovaném rozsudku se Nejvyšší správní soud vyjádřil i k otázce samotného oprávnění zřízení a provozování ND DNA: „Nejvyšší správní soud *si je vědom skutečnosti, že sběr, uchovávání a zpracování profilu DNA představuje zásah do práv osoby (srov. rozsudky Evropského soudu pro lidská práva ve věci S. a Marper proti Spojenému království č. 30562/04 a 30566/04), které se tento profil DNA týká, na druhou stranu však zdůrazňuje, že tento zásah je ospravedlněn předcházejícím úmyslným a protiprávním jednáním této osoby, která si musí být vědoma, že za splnění příslušných podmínek proti ní může být vedeno trestní řízení a může jí být uložen trest a v souvislosti s tím bude vedena v Rejstříku trestů a v příslušných evidencích vedených Policií, tedy že musí nést negativní následky spojené se spácháním protiprávního jednání. Nejvyšší správní soud přitom poukazuje na to, že Národní databáze profilů DNA není veřejně přístupná, nehrozí proto, že by si někdo třetí, mimo orgány činné v trestním řízení, jejím prostřednictvím zjišťoval citlivé informace o subjektu údajů, resp. o pachatelích trestných činů, tj. není možná další dehonestace takové osoby na základě uchování jejího profilu v Národní databázi profilů DNA. Informace tam uvedené budou použity pouze v případě ověřování shody se stopami nalezenými na místě spáchání jiného trestného činu.“*

Městský soud dále konstatoval, že policie je oprávněna odebrat genetické vzorky a pro účely budoucí identifikace uchovávat profily DNA. Tím je jí svěřena i povinnost vést evidenci (informační systém), v níž tyto údaje zpracovává. Při posouzení nezbytnosti zpracování citlivých osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů pak ale podle názoru městského soudu nelze vycházet toliko z vymezení kategorie trestných činů, jak je uvedena v Doporučení. Doporučení jednak není závazným právním předpisem a jednak bylo přijato v roce 1992 a nemůže tak reflektovat další vývoj v dané oblasti a závazky v souvislosti se vstupem České republiky do Evropské unie a schengenského prostoru. Zúžení na kategorii trestných činů zastávanou Úřadem a vycházející z Doporučení nelze ani považovat za odpovídající současné právní úpravě, neboť ta opravňuje policii zpracovávat osobní údaje včetně informace o genetickém vybavení v případech, kdy je shledána nezbytnost pro naplnění účelu nejen u osob ve výkonu trestu odnětí svobody za spáchání úmyslného trestného činu, ale i u osob obviněných či podezřelých ve vztahu k obecně vymezené kategorii úmyslných trestných činů. Nezbytnost zásahu do soukromé sféry jedince, který představuje odběr genetického materiálu, zpracování profilu DNA a uchovávání v databázi je tak nutno posuzovat ve vztahu k postavení dotčeného subjektu údajů v procesu trestního řízení, a to i v širším rámci vymezení tohoto pojmu.

V případě XXXXXX a XXXXXX účastník řízení uznal své pochybení a v žalobě se odpovědnosti za správní delikt v tomto rozsahu nezrekl, proto soud posuzoval pouze zbylých 12 případů. Městský soud se ztotožnil s názorem Úřadu, že policie překročila zákonný rámec, a že uchovávání citlivých údajů bez souhlasu subjektů údajů pro účely budoucí identifikace bylo porušením zákona o ochraně osobních údajů v případech XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX a XXXXXX. K tomu městský soud uvedl, že XXXXXX, XXXXXX a XXXXXX byli obžaloby zproštěni (popř. bylo trestní stíhání zastaveno), proto jsou osobami, které jsou z hlediska trestné činnosti nevinné, a proto z hlediska principu přiměřenosti je vedení jejich profilu DNA v databázi nezákonné. Totéž z hlediska přiměřenosti platí i u XXXXXX, jenž se dopustil trestného činu maření výkonu

úředního rozhodnutí, což svým charakterem obecně není trestná činnost svou intenzitou natolik závažná, aby bylo nezbytné uchovávat profil DNA.

Ve zbývajících případech městský soud však nepřisvědčil názoru Úřadu, když konstatoval, že „předně šlo o osoby nejen obviněné, ale již pravomocně odsouzené k trestu odnětí svobody za úmyslný trestný čin. Za důvodné považuje uchování profilu DNA u osob, které se opakovaně dopustily úmyslných trestných činů (recidiva úmyslné trestné činnosti); opakované úmyslné trestné jednání pokládá soud z hlediska principu přiměřenosti za dostatečný důvod pro uchování profilu DNA. To plyne již jen z toho, že recidivou, byť obecnou, úmyslné trestné činnosti vzrůstá společenská škodlivost.“

Městský soud posoudil konkrétně i jednotlivé případy a konstatoval, že:

- v případech XXXXXX a XXXXXX považuje za dostatečně závažný důvod pro uchování profilu DNA v databázi odsouzení za trestný čin pohlavního zneužívání, neboť trestné činy proti lidské důstojnosti, proti životu a zdraví a proti svobodě lze považovat za vůbec nejzávažnější trestné činy,
- v případě XXXXXX považuje odsouzení za pokus provinění padělání a pozměnění peněz za postačující k vedení profilu DNA v databázi, a to především z hlediska potenciální recidivy, neboť se jedná o druh trestné činnosti, jejíž odhalování bývá komplikované a zároveň lze předpokládat, že při jejím páchání mohou vznikat právě stopy DNA,
- v případě XXXXXX, u něž samotné odsouzení za trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky považuje za dostatečně závažný důvod pro uchování profilu DNA, neboť jde o trestnou činnost s vysokou mírou škodlivosti pro společnost (jde svou povahou i četností o jeden z nejzávažnějších ohrožovacích trestných činů),
- v případě XXXXXX jde o pachatele odsouzeného za spáchání úmyslného trestného činu podvodu, kterým způsobil na cizím majetku škodu velkého rozsahu, soudem vyčíslenou celkem na 12.000.000 Kč, což je vysoce společensky škodlivý trestný čin,
- v případě XXXXXX se jednalo o násilnou kriminalitu, což je jedna z nejzávažnějších forem trestné činnosti a povaha tohoto druhu trestné činnosti dostatečně odůvodňuje vedení profilu DNA jejich pachatelů v databázi,
- v případě XXXXXX se jednalo o trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny, tedy vedení profilu DNA v databázi je žádoucí z hlediska potenciální recidivy, neboť jde o druh trestné činnosti s vysokou mírou latence a lze předpokládat, že při jeho páchání mohou vznikat právě stopy DNA,
- v případě XXXXXX se jednalo o trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky, což je trestná činnost s vysokou mírou společenské škodlivosti.

Městský soud tak dospěl k závěru, že policie v 8 z 12 případů využila zákonem založeného oprávnění, aby mohla splnit povinnosti při předcházení, odhalování, vyšetřování trestných činů a stíhání pachatelů a že vůči subjektům údajů šlo o zásah ospravedlnitelný a přiměřený vzhledem k cíli, jímž je ochrana práv a svobod jiných, jako obecný úkol policie.

S ohledem na částečnou důvodnost žaloby tak městský soud rozhodl rozsudkem čj. 3A 86/2013-99 ze dne 13. 4. 2016 o zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu čj. UOOU-00148/13-86 ze dne 2. července 2013 a věc vrátil k dalšímu řízení.

Úřad napadl rozsudek městského soudu čj. 3A 86/2013-99 ze dne 13. 4. 2016 kasační stížností, kterou opíral o důvody nesprávného právního posouzení a vnitřní rozpornosti,

resp. nepřezkoumatelnosti, a navrhl rozsudek zrušit a vrátit věc městskému soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud rozsudkem čj. 8 As 134/2016-38 ze dne 24. 10. 2017 kasační stížnost zamítl, neboť ji shledal nedůvodnou.

Úřad je tak podle ustanovení § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, vázán právním názorem městského soudu a Nejvyššího správního soudu vyjádřeným ve výše uvedených rozsudcích.

Vzhledem k tomu, že městský soud shledal žalobu proti správnímu rozhodnutí pouze částečně důvodnou a v případě 4 subjektů údajů konstatoval porušení zákona č. 101/2000 Sb. a dále k tomu, že účastník řízení sám uznal porušení zákona č. 101/2000 Sb. v případě 2 subjektů údajů, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 9. února 2018

otisk úředního razítka

JUDr. Ivana Janů
předsedkyně Úřadu